

[Poul Møller.]

Jeg vil endvidere sige, at vi ingen andel har i disse sparebeviser, som den højt-ærede finansminister fik gennemført i 1955. Vor antiinflationplan, der er uafhængig af, hvordan man behandler sparebevisordningen, går ud på, at man skal føre en del af den nuværende direkte skat tilbage til borgerne. Det er det, vi gerne vil drøfte i udvalget, og så må vi se på, hvilke pristalsmæssige konsekvenser det vil få.

Jeg vil dernæst til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard bemærke, at der ikke er tale om, at vi prøver at gøre samordningsudvalget til grin. Hvis vi gør nogen til grin i denne sag, er det ikke udvalget. Vi har fulgt mange af udvalgets tanker; vi har også gjort det i de antiinflationiske synspunkter, vi har lagt frem. Jeg kan bl. a. henvise til, at vor tanke, som også har været drøftet her i dag, om, at staten udsteder obligationer til bygherrerne i stedet for at udbetale kontante byggelån, er nævnt i samordningsudvalgets betænkning side 35 — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Der kan i denne forbindelse være grund til at overveje, om man ikke bør lade en større eller mindre del af statens udlånsvirksomhed til boligbyggeri og eventuelt også til andre formål foregå efter samme princip som kredit- og hypotekforeningernes udlån, altså i form af kasseobligationer, som låntageren selv må afhænde til den på markedet gældende kurs.“

Vi har altså taget en af disse tanker op i overensstemmelse med byggestøttelovens bemyndigelse og håber at kunne få tilslutning til dens gennemførelse i praksis.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Med hensyn til det konkrete problem, det ærede medlem hr. Poul Møller nu nævnedes, har jeg for min del vist allerede to gange sagt, at vi er rede til at forhandle om det, ganske som vi i sin tid gjorde det ved behandlingen af byggestøtteloven. Men det, der til syvende og sidst bliver tilbage af det ærede medlems deltagelse i diskussionen nu om disse samordningsproblemer, må vel siges at være

dette, at det ærede medlem og hans parti altså ikke har til hensigt at bidrage til her i Danmark at skabe det grundlag for kommende samordningsmuligheder, som man f. eks. har i Sverige. Sådan har jeg forstået det. Jeg har ikke i udvalget mærket noget som helst ønske om at deltage deri.

Jeg kan for mit vedkommende, navnlig efter det sidste ordskifte mellem den højt-ærede finansminister og det ærede medlem, slutte denne lille fægtning her i dag med at sige, at jeg er glad for, at der i det kommende udvalg vil komme til at sidde en professor i nationaløkonomi. Når mine økonomiske begreber ikke længere slår til, vil jeg henvende mig til det ærede medlem hr. Thorvil Kristensen om vejledning, og så må vi se, om der kan gå et lys op for mig. Jeg ville virkelig gerne, om nogle af det ærede medlems ideer kunne indgå i en kommende ordning; jeg ville se det med stor tilfredshed. Men jeg synes, det er et rimeligt krav, at jeg skal have forelagt disse forslag, som jeg nu har bedt om i et par år, og at jeg derefter også skal have en vis mulighed for at forstå dem, inden jeg tager endeligt standpunkt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Hans Knudsen: Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til det udvalg, som tinget har nedsat angående forslag til lov om skat til staten af indkomst, formue og kapitalvinding og forslag til lov om børnetilskud m. v.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Det er meddelt mig, at det ærede medlem hr. Foss ønsker at udtræde af udvalget angående forslag til lov om skat til staten af indkomst, formue og kapitalvinding og forslag til lov om børnetilskud m. v. Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for Foss har vedkommende gruppe udpeget *Aksel Møller*, som herefter er valgt.